

[Knud Jespersen.]

net til at sørge for en sænkning i priserne, vendt mod forbrugerne. Som sagt har vi ingen tillid til den effektivitet, og vi synes også, at det er noget for valent affattet, hvor og hvordan monopoltilsynet skal sætte ind.

Lad os engang kigge på regeringens forslags § 8, hvor man siger, at hvis monopoltilsynet konstaterer urimelige priser, takster eller på anden måde forhøjede honorarer, man anser for urimelige, bør man faktisk have muligheder for at gribe ind. Hvordan man skal gribe ind, synes vi ikke er klart nok affattet, og når man kigger videre i lovforslaget vil man se, at i §§ 6 og 7, hvor man definerer dets muligheder, står der en hel masse om kostprisen plus yderligere omkostninger m.v., og det kan fortolkes på en sådan måde, at alt, hvad der måtte komme af prisstigninger af forskellig art på de varer, man skal bruge i produktionen, kan man uhindret lægge over på forbrugerne.

Der er heller ikke lagt noget fast maksimum for olieselskabernes eller afdragshandelens avancer, om det er 20 eller 1.000, om det er 5 eller 60.

Ifølge § 13 i regeringens forslag holder man simpelt hen omsætning og udlejning af fast ejendom helt udenfor. Det betyder igen, at regeringen ikke anerkender, at værdiekspllosionerne på jord og fast ejendom, som andrager omkring 30 mia kr. pr. år, skulle have nogen rimelig indflydelse på hele prisniveauet.

Vi synes altså, det er for dårligt, for løst og for utilstrækkeligt, og at det på en meget ubehagelig måde fortsætter det prisstop, som vi aldeles ikke har fundet rigoristisk.

Når forbrugerrådet har følt sig foranlediget til at henvende sig til folketinget, gør de det i en overordentlig mild henvendelse, men også en henvendelse, som vi er meget enige med dem om. Det er berettiget at forlange en mærkningslov, en markedsføringslov og samtidig at få et alment klagenævn. Der er brug for det, det viser erfaringerne indtil nu, og den side af sagen ser vi på med overordentlig stærk sympati.

Men ud over dette, disse rigtige krav fra forbrugerrådet, ønsker vi også, at der bliver indføjet eller taget hensyn til særlige bestemmelser omkring huskøb, leje af bolig, pantebreve, takster og lignende forplig-

telser. Vi er nemlig bange for, at hvis man som afløsning for det, man kaldte prisstoploven, skal have denne lov, betyder det meget let, at forbrugeren føler en falsk sikkerhed, der betyder, at man rammes af nye forhøjelser.

Det afgørende for os i en pris- og avancelov var, at priserne kom ned, at avancerne blev stærkt begrænsede. At sænke priserne kunne bl. a. gøres, som vi har peget på, ved at ophæve momsen på fødevarer, ved at fastlåse fødevarerpriserne og sikre, at man ikke her ramtes uafbrudt af bestandige stigninger.

Vi synes også, det var rimeligt, om regeringen havde sagt et par ord om villigheden til at modvirke nye EF-prisstigninger fremkaldt af krav fra fællesmarkedet, der betød direkte indgreb i den almindelige lovgivning i vores land. Altså, denne lovgivning vil ikke yde mere beskyttelse end lovgivningen i 1973, hvor — jeg gentager — fødevarerpriserne alene steg med 18 pct.

Jeg må derfor spørge ministeren: hvad er det, man vil bruge denne lov til? I hvor høj grad vil man tage hensyn til at modvirke EF-prisstigninger? Hvor meget vil man sætte ind for at kontrollere, hvor store andele af importerede varer der er ramt af prisstigninger? Og hvilke beføjelser klart defineret vil man give monopoltilsynet?

Vi vil under anden behandling vende tilbage til disse ting, men håber, at man vil tage nogle af disse vore indvendinger med, fordi vi frygter, at den pris- og avancelov, som ikke er utilstrækkelig, vil fremkalde både skade og usikkerhed blandt forbrugere og lønarbejdere; derfor ønsker vi meget klart defineret, hvor langt man vil gå for at bremse fællesmarkedsprisstigningerne; uden det vil loven i praksis ikke få nogen reel betydning.

Poul Westergaard (DR):

Når man som ny ordfører her i tinget bliver sat til den opgave at deltage i en første behandling af et forslag som dette, handelsministerens forslag til lov om priser og avancer, er det naturligt, at man kaster et blik i det materiale, der findes her i huset om tidligere lignende lovgivninger, og det har jeg da også gjort.

Jeg har da også bemærket, at man op igennem 1960erne og begyndelsen af 1970-